

PO ANEKSIJI BOSNE: AVSTROOGRSKE ČETE ZAPUŠČAJO SANDŽAK
NOVI PAZAR — SLOVO OD POKOJNIKOV

- 79 A preden petdesetič nje temavo
vžžari obličje, ki je nam kneginja,
boš skusil te umetnosti težavo.
- 82 Naj v sladki svet se vrne ti stopinja!
Le to povej: sovraštvo kaj brezdanje
vse ljudske sklepe zoper nas prešinja?"
- 85 In jaz nato: „Poraz, mesarsko klanje,
ki Arbijo je barvalo krvavo,
na naših vpliva mož posvetovanje.“
- 88 Zavzdihnil je in tožno zmajal z glavo:
„Saj nisem sam bil, ki nad vas sem planil;
in če smo, — je to bilo naše pravo.
- 91 Ni bilo ga, ki bi se bil okanil
Florenco spremeniti v razvaline;
edini jaz sem jo odkrito branil.“
- 94 „Naj vaš se rod vendar že odpočine!
A dvom,“ sem del, „mi, prosim, razženite,
ki mi razum zagrnjil je v temine.
- 97 Če slišim prav, vi vidci se mi zdite
reči, ki jih prihodnost v dalji zida;
a za reči v sedanjosti mežite.“
- 100 „Kot on“ — dé — „ki mu vid je malo prida,
tak zrejo daljnih mi reči obrise;
Vsevišnji nam le toliko da vida.
- 103 Če blizu so reči, nam vid zmegli se;
ko ne bi oddrugod k nam vest prodrila,
ne znali bi, kak vam ljudem godi se.
- 106 Lahko umeješ torej, da umrla
vsa naša vednost bode pri tej priči,
ko dver prihodnosti se bo zaprla.“
- 109 Zavem se krivde, kes kot gad me piči,
pa dem: „Povejte onemu, ki legel
je v grob, da sin mu ni še med mrlič.
- 112 In če vprašanju nisem koj ustregel,
bila le-ta je blodna misel kriva,
ki jasnost v njej sem ravnokar dosegel.“
- 115 Že mojster me je klical, naj hitiva;
zato sem prosil, preden idem mimo,
naj duh pove, kdo še ž njim v rakvi biva.
- 118 „Nas tisoč je in več, ki tu ležimo,“
je del, „nam Fridrik Drugi družbo dela
in kardinal; o drugih pa — molčimo!“
- 121 Pa se je skril; ko moja pot je spela
do pevca spet, sem mislil o besedi,
ki zame se mi je zlovešča zdela.
- 124 Šel je naprej; idočemu po sledi
je meni del: „Kaj glave si tak zmotne?“
Pa sem zadostil njega radovedi.
- 127 „Ohrani si spomin vesti nasprotne,“
de mojster mi, „ki še v uho ti bije!“
Pa stegne prst: „Zdaj v kraje glej ondotne!“
- 130 Ko žarkov mili soj ti nje zasiže,
ki v lepem ji očesu vse odseva,
življenja poti ona ti odkrije.“
- 133 Vodnica spet bila je roka leva;
od zida proč in proti sredi kraja
po stezi, ki se v glöbel spušča, greva;
- 136 udarila iz dna na vrh je smraja.

Opombe: V. 11: V dolini Jozafat bo poslednja sodba.
(Prerok Joel, pogl. III., 2. 12.) — V. 14: Epikur, grški mo-
drijan, je živel od l. 341. do 270. pr. Kr.; tajil je neumrljivost
človeške duše. — V. 16: Odgovor tvojemu vprašanju...
t. j. ko boš pogledal v rakvo, boš pa videl, kdo je notri, in
s tem dobiš odgovor na svoje vprašanje. — V. 18: Odgovor
tudi želji za molča ni, t. j. zamolčal je, da bi rad videl tudi